

OPONENTSKÝ POSUDEK

rigorózní práce Mgr. Markéty Lajpertové na téma „Předpoklady rozvodu manželství“.

Autorka předložila práci, jejíž výkladový text obnáší 121 stran. Připojila k němu několik tabulek a grafů, vyjadřujících demografickou stránku rozvodovosti v našem státě. Z hlediska přípravy podaného výkladu – ať již jde o problematiku teoretickou či praktickou – prostudovala autorka velký počet monografií, článkové literatury, rozhodnutí soudů a dalších pramenů. Jejich použití lze dokumentovat na počtu poznámek a odkazů (celkem 99), jež uvádí na jednotlivých stránkách.

Včetně úvodu a závěru je text rozdělen do sedmi kapitol, z nichž nejrozsáhlejší je kapitola třetí, v níž se autorka do všech podrobností zabývá pojmem rozvratu manželství. Tu si zejména dala velkou práci s výkladem subjektivních příčin rozvratu manželství z hlediska sociologie. Jde o výklad, který autorku zřejmě velmi zaujal a nepochybně je zajímavý. Podle mého názoru ovšem poněkud přesahuje rámec, který je dán i počtem stran práci rigorózní. Ve srovnání s kapitolou čtvrtou bych viděla určitý „kvantitativní nepoměr“. Jde totiž v této další kapitole o úpravu poměrů k nezletilým dětem – tudíž o další předpoklad – a to společensky velmi významný – pro to, aby takovéto manželství mohlo být rozvedeno.

K této kapitole připomínám, že autorka mohla věnovat více pozornosti problematice „střídavé výchovy“. Zejména tu vzniká problém výkladu tohoto ustanovení, které v původním textu, jenž byl předložen v Parlamentu, uváděl, že soud rozhodne o střídavé výchově poté, co se na ni rodiče dohodli. Požadavek „dohody“ však po zásahu poslanců „vypadl“. Nicméně praxe takto většinou postupuje. Při obhajobě nechť autorka uvede svůj názor na tento problém. Autorka věnuje pozornost i problematice řízení o rozvodu.

Na konci práce připojuje autorka též stručný popis činnosti „rozvodového poradenství“. Tu by bylo možné dodat, že v poslední době silně vystupují do popředí požadavky na tzv. „rodinnou mediaci“ (zřejmě též pod vlivem již několik let existujícího „Doporučení RE o rodinné mediaci“ /R 1/98/).

S autorčinými závěry uvedenými na konci práce lze souhlasit, zejména jde o odmítnutí event. snah zavést tzv. „administrativní rozvod“.

Předloženou rigorózní práci hodnotím kladně, autorka k ní přistupuje tak, že pečlivě a svědomitě řeší jednotlivé otázky svého tématu, a to na dobré teoretické i praktické úrovni – jak to odpovídá požadavkům kladeným na práci rigorózní. Proto ji **doporučuji** k ústní obhajobě.

Doc. JUDr. Soňa Kalařová, CSc.
oponent

Únor 2008.